

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 3. marca 2020*

„Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Evropski nalog za prijetje – Člen 2(2) – Izvršitev evropskega naloga za prijetje – Opustitev ugotavljanja dvojne kaznivosti storjenega dejanja – Pogoji – Kaznivo dejanje, ki ga odreditvena država članica sankcionira z najvišjo predpisano zaporno kaznijo najmanj treh let – Sprememba kazenskopravne zakonodaje odreditvene države članice v času od storitve dejanj do izdaje evropskega naloga za prijetje – Različica zakona, ki jo je treba upoštevati za preverjanje praga najvišje predpisane kazni najmanj treh let“

V zadevi C-717/18,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo hof van beroep te Gent (pritožbeno sodišče v Gentu, Belgija) z odločbo z dne 7. novembra 2018, ki je na Sodišče prispela 15. novembra 2018, v postopku v zvezi z izvršitvijo evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper

X,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, R. Silva de Lapuerta, podpredsednica, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, E. Regan, P. G. Xuereb, predsedniki senatov, L. S. Rossi (poročevalka), predsednica senata, I. Jarukaitis, predsednik senata, M. Ilešič, J. Malenovský, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, sodniki, C. Toader, K. Jürimäe, sodnici, in C. Lycourgos, sodnik,

generalni pravobranilec: M. Bobek,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 16. septembra 2019,

na podlagi stališč, ki so jih predložili:

- za Procureur-generaal I. De Tandt,
- za X S. Bekaert in P. Bekaert, advocaten, ter G. Boye, abogado,
- za belgijsko vlado C. Van Lul, C. Pochet in J.-C. Halleux, agenti,
- za špansko vlado najprej M. Sampol Pucurull, nato S. Centeno Huerta, agenta,
- za Evropsko komisijo S. Grünheid in R. Troosters, agenta,

* Jezik postopka: nizozemščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 26. novembra 2019

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 2(2) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru izvršitve evropskega naloga za prijetje, ki ga je zoper osebo X izdalo Audiencia Nacional (nacionalno kazensko in upravno sodišče, Španija), v Belgiji.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah 5 in 6 Okvirnega sklepa 2002/584 je navedeno:
  - „(5) Zastavljeni cilj [Evropske] [u]nije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, prinaša odpravo postopka izročitve med državami članicami in njegovo nadomestitev s sistemom predaje oseb med pravosodnimi organi. Nadalje uvedba novega poenostavljenega sistema predaje osumljenih ali obsojenih oseb zaradi kazenskega pregona ali izvršitve kazni omogoča, da se odpravijo sedaj zapleteni in zamudni postopki izročitve. Tradicionalno sodelovanje, ki je doslej vladalo med državami članicami, bi moralo [biti], v območju svobode, varnosti in pravice, v kazenskopравниh zadevah nadomestiti sistem [nadomeščeno s sistemom] prostega pretoka pravosodnih odločitev, ki obsegajo odločitve pred izrekom kazni in pravnomočne odločbe.
  - (6) Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je ‚temeljni kamen‘ pravosodnega sodelovanja.“
- 4 Člen 2 navedenega okvirnega sklepa, naslovljen „Področje uporabe evropskega naloga za prijetje“, določa:
  - „1. Evropski nalog za prijetje se lahko izda za dejanja, ki se po pravu odreditvene države članice kaznujejo z zaporno kaznijo ali [varnostnim] ukrepom, vezanim na odvzem prostosti[,] najmanj 12 mesecev ali, kadar sta kazen ali [varnostni] ukrep, vezan na odvzem prostosti[,] izrečena, za kazni do najmanj štirih mesecev.
  2. Naslednja kazniva dejanja, če so v odreditveni državi članici kazniva [sankcionirana] z zaporno kaznijo ali [varnostnim] ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, do najmanj treh let in kot so opredeljena po pravu odreditvene države članice, so po tem okvirnem sklepu in brez ugotavljanja dvojne kaznivosti storjenega dejanja razlog za predajo osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje:
    - [...],
    - terorizem;
    - [...]

[...]

4. Pri drugih kaznivih dejanjih, ki niso zajeta v odstavku 2, se zahtevana oseba lahko preda pod pogojem, da dejanja, za katera je bil odrejen nalog za prijetje, po zakonu izvršitvene države članice pomenijo kaznivo dejanje, kakršnikoli že so njegovi sestavni elementi ali opis.“
- 5 Člen 8 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Vsebina in oblika evropskega naloga za prijetje“, v odstavku 1 določa:
- „Evropski nalog za prijetje vsebuje naslednje podatke podane v skladu z obrazcem v prilogi:
- [...]
- (f) odmerjena kazen v primeru končne sodbe ali predpisane možne kazni, ki jih za to kaznivo dejanje predvideva zakonodaja odreditvene države članice;
- [...]“
- 6 Člen 17(1) Okvirnega sklepa 2002/584 določa:
- „Evropski nalog za prijetje je treba obravnavati in izvršiti kot nujno zadevo.“
- 7 Priloga k temu okvirnemu sklepu vsebuje obrazec evropskega naloga za prijetje. Ta obrazec v rubriki (c) določa, da se „[p]odatki o predpisani kazni“ v skladu s točko 1 te rubrike nanašajo na „[n]ajvišj[o] predpisan[o] kazen zapora ali pripora, ki se lahko izreče za obravnavano kaznivo dejanje“, in v skladu s točko 2 navedene rubrike na „[v]išin[o] predpisane kazni zapora ali pripora, ki se lahko izreče za obravnavano kaznivo dejanje“.
- 8 Navedeni obrazec v rubriki (e), naslovljeni „Kazniva dejanja“, določa tudi posredovanje informacij o kaznivih dejanjih, na katera se evropski nalog za prijetje „nanaša“, med drugim „[o]pis okoliščin, v katerih je bilo dejanje storjeno (so bila dejanja storjena), vključno s časom, krajem in vrsto udeležbe zahtevane osebe v kaznivem dejanju (kaznivih dejanjih)“.

Španska zakonodaja

- 9 Člen 578 Código Penal (kazenski zakonik) v različici, ki je veljala v času nastanka dejstev v postopku v glavni stvari, je za kaznivo dejanje poveličevanja terorizma in poniževanja oseb, ki so žrtve terorizma, določal zaporno kazen največ dveh let.
- 10 Člen 578 tega zakonika je bil 30. marca 2015 spremenjen tako, da se odtlej to kaznivo dejanje kaznuje z zaporno kaznijo največ treh let.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 11 Audiencia Nacional (nacionalno kazensko in upravno sodišče, Španija) je s sodbo z dne 21. februarja 2017 osebo X med drugim obsodilo za dejanja, storjena med 1. januarjem 2012 in 31. decembrom 2013, ki pomenijo kaznivo dejanje poveličevanja terorizma in poniževanja oseb, ki so žrtve terorizma, določeno v členu 578 kazenskega zakonika, kot je veljal v času teh dejanj, in tej osebi naložilo najvišjo zaporno kazen dveh let. Ta sodba je, potem ko je Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija) s sodbo z dne 15. februarja 2018 zavrnilo pritožbo zoper njo, postala pravnomočna.

- 12 Ker je oseba X iz Španije odšla v Belgijo, je Audiencia Nacional (nacionalno kazensko in upravno sodišče) 25. maja 2018 zoper to osebo izdalo evropski nalog za prijetje in 27. junija istega leta dodaten evropski nalog za prijetje za kaznivo dejanje „terorizma“ v smislu člena 2(2), druga alineja, Okvirnega sklepa 2002/584 zaradi izvršitve kazni, izrečene v sodbi z dne 21. februarja 2017.
- 13 Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (sodišče prve stopnje Vzhodne Flandrije, oddelek v Gentu, Belgija), kot izvršitveni pravosodni organ je za preveritev, ali se v skladu s členom 2(2) Okvirnega sklepa 2002/584 zadevno kaznivo dejanje po španskem pravu kaznuje z najvišjo predpisano zaporno kaznijo ali varnostnim ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, v višini najmanj treh let, in je torej razlog za predajo brez ugotavljanja dvojne kaznivosti storjenega dejanja, upoštevalo člen 578 kazenskega zakonika v različici, ki je veljala v času nastanka dejstev v postopku v glavni stvari. Potem ko je navedeno sodišče ugotovilo neobstoj dvojne kaznivosti storjenega dejanja, je s sklepom z dne 17. septembra 2018 zavrnilo izvršitev dodatnega evropskega naloga za prijetje z dne 27. junija istega leta.
- 14 Hof van beroep te Gent (pritožbeno sodišče v Gentu, Belgija), pri katerem je Procureur-Generaal (generalni tožilec, Belgija) vložil pritožbo zoper ta sklep, dvomi o različici zakonodaje odreditvene države članice, ki jo je treba upoštevati za ugotovitev, ali je pogoj v zvezi s pragom najvišje predpisane zaporne kazni najmanj treh let, ki je določen v členu 2(2) Okvirnega sklepa 2002/584, izpolnjen. Meni, da je bilo rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (sodišče prve stopnje Vzhodne Flandrije, oddelek v Gentu), glede na člen 578 kazenskega zakonika v različici, ki je veljala v času nastanka dejstev v postopku v glavni stvari, upravičeno preveriti dvojno kaznivost storjenega dejanja in zavrnilo izvršitev dodatnega evropskega naloga za prijetje, ker je v tej različici člen 578 tega zakonika določal zaporno kazen največ dveh let. Vendar poudarja, da če bi bilo treba upoštevati različico tega člena, ki je veljala ob izdaji tega evropskega naloga za prijetje, bi bilo treba šteti, da rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (sodišče prve stopnje Vzhodne Flandrije, oddelek v Gentu), ni bilo upravičeno preveriti dvojne kaznivosti storjenega dejanja in torej ne bi smelo zavrnilo izvršitve navedenega evropskega naloga za prijetje, saj je navedeni člen v tej novi različici odtlej določal zaporno kazen največ treh let.
- 15 V teh okoliščinah je hof van beroep te Brussel (pritožbeno sodišče v Gentu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je s členom 2(2) [Okvirnega sklepa 2002/584], kot je bil prenesen v belgijsko pravo z zakonom [z dne 19. decembra 2003 o evropskem nalogu za prijetje (*Moniteur belge* z dne 22. decembra 2003, str. 60075)], dovoljeno, da se izvršitvena država članica za presojo praga najvišje predpisane kazni najmanj treh let, določenega v navedenem okvirnem sklepu, sklicuje na kazenski zakon, ki se v odreditveni državi članici uporablja ob izdaji evropskega naloga za prijetje?

2. Ali je s členom 2(2) [Okvirnega sklepa 2002/584], kot je bil prenesen v belgijsko pravo z [navedenim] zakonom [z dne 19. decembra 2003], dovoljeno, da se izvršitvena država članica za presojo praga najvišje predpisane kazni najmanj treh let, določenega v navedenem okvirnem sklepu, sklicuje na kazenski zakon, ki velja ob izdaji evropskega naloga za prijetje in v katerem je prag določen strožje kot v kazenskem zakonu, ki je v odreditveni državi članici veljal v času dejanj?“

Vprašanji za predhodno odločanje

- 16 Predložitveno sodišče z vprašanjema za predhodno odločanje, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 2(2) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da mora izvršitveni pravosodni organ pri preverjanju, ali se kaznivo dejanje, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, v odreditveni državi članici sankcionira z najvišjo predpisano zaporno kaznijo ali varnostnim ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, v višini najmanj treh let, kot je opredeljeno v pravu odreditvene države

članice, upoštevati zakonodajo odreditvene države članice v različici, ki se uporablja za dejanja, ki so bila podlaga za zadevo, v okviru katere je bil izdan evropski nalog za prijetje, ali zakonodajo odreditvene države članice v različici, ki je veljala ob izdaji tega naloga za prijetje.

- 17 Za odgovor na ti vprašanji je treba poudariti, da so v skladu s členom 2(2) Okvirnega sklepa 2002/584 kazniva dejanja iz te določbe po tem okvirnem sklepu in brez ugotavljanja dvojne kaznivosti storjenega dejanja razlog za predajo osebe, če so v odreditveni državi članici sankcionirana z najvišjo predpisano zaporno kaznijo ali varnostnim ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, v višini najmanj treh let in kot so opredeljena po pravu odreditvene države članice.
- 18 Tako iz te določbe izhaja, da so ta kazniva dejanja in kazni, ki se uporabijo, opredeljeni kot tisti, ki izhajajo iz zakonodaje „odreditvene države članice“ (sodba z dne 3. maja 2007, *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, EU:C:2007:261, točka 52).
- 19 Vendar v besedilu člena 2(2) Okvirnega sklepa 2002/584 ni pojasnjeno, katero različico te zakonodaje mora izvršitveni pravosodni organ upoštevati, da bi preveril, ali je pogoj v zvezi s pragom najvišje predpisane kazni do najmanj treh let, določen v tej določbi, izpolnjen, če se je navedena zakonodaja med storitvijo dejanj, ki so bila podlaga za zadevo, v okviru katere je bil izdan evropski nalog za prijetje, in izdajo oziroma izvršitvijo tega naloga za prijetje spremenila.
- 20 V nasprotju s trditvami belgijske in španske vlade ter generalnega tožilca na podlagi okoliščine, da je v členu 2(2) Okvirnega sklepa 2002/584 uporabljen sedanjik v povednem naklonu, ni mogoče sklepati, da je različica zakonodaje odreditvene države članice, ki jo je treba v ta namen upoštevati, tista, ki je veljala ob izdaji evropskega naloga za prijetje. Kot je namreč generalni pravobranilec navedel v točkah 33 in 42 sklepnih predlogov, se na eni strani sedanjik v povednem naklonu v predpisih običajno uporablja za izražanje kogentne narave določbe, na drugi strani pa se navedeni člen 2(2) nanaša tako na evropske naloge za prijetje, izdane za kazenski pregon, torej v času, ko zadevno kaznivo dejanje še ni bilo sankcionirano, kot na evropske naloge za prijetje, izdane za izvršitev zaporne kazni. Zato iz uporabe sedanjika v povednem naklonu v tej določbi ni mogoče sklepati o nikakršnem napotku glede različice zakonodaje odreditvene države članice, ki je upoštevna glede pogojev za uporabo navedene določbe.
- 21 V teh okoliščinah je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča pri razlagi določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi sobesedilo in cilj, ki mu sledi ureditev, katere del je (sodbe z dne 19. decembra 2013, *Koushkaki*, C-84/12, EU:C:2013:862, točka 34; z dne 16. novembra 2013, *Hemming in drugi*, C-316/15, EU:C:2016:879, točka 27, in z dne 25. januarja 2017, *Vilkas*, C-640/15, EU:C:2017:39, točka 30).
- 22 Na prvem mestu je treba glede okvira, v katerega je umeščen člen 2(2) Okvirnega sklepa 2002/584, poudariti, da ta člen 2, kot je razvidno iz njegovega naslova, opredeljuje področje uporabe evropskega naloga za prijetje. V skladu s členom 2(1) tega okvirnega sklepa se lahko evropski nalog za prijetje izda za dejanja, ki se po pravu odreditvene države članice sankcionirajo z zaporno kaznijo ali varnostnim ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, v višini najmanj 12 mesecev, ali kadar sta kazen ali varnostni ukrep, vezan na odvzem prostosti, izrečena, za kazni najmanj štirih mesecev. Kot je generalni pravobranilec navedel v točkah 22 in 24 sklepnih predlogov, potem ko je za izdajo evropskega naloga za prijetje izpolnjen pogoj iz navedenega člena 2(1), ki je določen alternativno, odstavka 2 in 4 tega člena razlikujeta med kaznivimi dejanji, v zvezi s katerimi je treba tako izdani evropski nalog za prijetje izvršiti brez ugotavljanja dvojne kaznivosti storjenega dejanja, in kaznivimi dejanji, v zvezi s katerimi je ta izvršitev lahko pogojena s takim ugotavljanjem.

- 23 Iz besedila odstavka 1 istega člena pa izhaja, da se lahko pri izdaji evropskega naloga za prijetje zaradi izvršitve obsodilne odločbe, kot je to v obravnavani zadevi, minimum štirih mesecev nanaša le na kazen, ki je bila v tej odločbi konkretno izrečena v skladu z zakonodajo odreditvene države članice, ki se uporablja za dejanja, zaradi katerih je bila izdana ta odločba, in ne na kazen, ki bi lahko bila izrečena v skladu z zakonodajo te države članice, ki je veljala ob izdaji tega naloga.
- 24 Enako mora veljati glede izvršitve evropskega naloga za prijetje na podlagi člena 2(2) Okvirnega sklepa 2002/584.
- 25 Najprej, razlaga, v skladu s katero bi moral izvršitveni pravosodni organ upoštevati zakonodajo odreditvene države članice, ki je veljala na drug datum, glede na to, ali preverja, ali se evropski nalog za prijetje lahko izda v skladu s členom 2(1) tega okvirnega sklepa ali pa je treba ta nalog za prijetje na podlagi člena 2(2) navedenega okvirnega sklepa izvršiti brez ugotavljanja dvojne kaznivosti storjenega dejanja, bi namreč ogrozila skladno uporabo teh dveh določb.
- 26 Okoliščina, da se člen 2(1) Okvirnega sklepa 2002/584 sklicuje na „dejanja, ki se po pravu odreditvene države članice kaznujejo“, medtem ko so v členu 2(2) tega okvirnega sklepa omenjena „kazniva dejanja, [ki] so v odreditveni državi članici kazniva“, v nasprotju s trditvami belgijske in španske vlade ter generalnega tožilca ne more potrditi te razlage. Namreč, ne glede na razlog, iz katerega je zakonodajalec Unije uporabil ti formulaciji, na podlagi razlike med njima nikakor ni mogoče sklepati, da bi morala biti različica zakonodaje te države članice, ki jo mora izvršitveni pravosodni organ upoštevati za namene člena 2(2) navedenega okvirnega sklepa, tista, ki je veljala ob izdaji tega naloga za prijetje.
- 27 Prav tako člen 2(4) Okvirnega sklepa 2002/584, v nasprotju s tem, kar je navedel državni tožilec na obravnavi pred Sodiščem, nikakor ni upošteven za določitev različice zakonodaje odreditvene države članice, ki jo je treba upoštevati za namene člena 2(2) tega okvirnega sklepa, in to še toliko bolj, ker se sklicuje le na zakonodajo izvršitvene države članice.
- 28 Dalje, razlaga, v skladu s katero je različica zakonodaje odreditvene države članice, ki jo mora izvršitveni pravosodni organ upoštevati za namene člena 2(2) Okvirnega sklepa 2002/584, tista, ki se uporablja za dejanja, zaradi katerih je bil izdan evropski nalog za prijetje, je podprta s členom 8 tega okvirnega sklepa. Ta določa informacije, katerih cilj je zagotoviti minimalne uradne podatke, ki so potrebni, da lahko izvršitveni pravosodni organi čim prej izvršijo evropski nalog za prijetje, tako da nemudoma sprejmejo odločitev o predaji (glej v tem smislu sodbo z dne 23. januarja 2018, Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, točka 59).
- 29 Natančneje, v skladu s členom 8(1)(f) tega okvirnega sklepa evropski nalog za prijetje med drugim vsebuje podatke o odmerjeni kazni v primeru pravnomočne sodbe ali predpisanih možnih kaznih, ki jih za to kaznivo dejanje določa zakonodaja odreditvene države članice, pri čemer morajo biti taki podatki podani „v skladu z obrazcem v prilogi“ k navedenemu okvirnemu sklepu, zaradi česar je treba ta obrazec upoštevati pri razlagi te določbe (sodba z dne 1. junija 2016, Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, točka 44).
- 30 V zvezi s tem je v rubriki (c) tega obrazca določeno, da se podatki o predpisani kazni, ki jih mora predložiti odreditveni pravosodni organ, v skladu s točko 1 te rubrike dopisa nanašajo na „[n]ajvišj[o] predpisan[o] kazen zopora ali pripora, ki se lahko izreče za obravnavano kaznivo dejanje“, in v skladu s točko 2 navedene rubrike na „[v]išin[o] predpisane kazni zopora ali pripora, ki se lahko izreče za obravnavano kaznivo dejanje“.
- 31 Tako je iz samega besedila rubrike (c) navedenega obrazca in zlasti iz izraza „izreče[na]“, uporabljenega za opis kazni, v zvezi s katero je treba navesti podatke, razvidno, da je ta kazen tista, ki jo je – odvisno od primera – mogoče izreči ali je bila konkretno izrečena v obsodilni odločbi, in je torej tista, ki izhaja iz različice zakonodaje odreditvene države članice, ki se uporablja za zadevna dejanja.

- 32 Poleg tega, kot je generalni pravobranilec navedel v točkah 58 in 59 sklepnih predlogov, se podatki, ki jih je treba vključiti v obrazec iz Priloge k Okvirnemu sklepu 2002/584, nanašajo na konkretne elemente zadeve, v kateri je bil izdan evropski nalog za prijetje, kot je razvidno zlasti iz rubrike (e) tega obrazca, v skladu s katerim mora odreditveni pravosodni organ pojasniti okoliščine, v katerih je bilo kaznivo dejanje storjeno.
- 33 V teh okoliščinah izvršitveni pravosodni organ pri preverjanju spoštovanja praga kazni iz člena 2(2) Okvirnega sklepa 2002/584 ne sme upoštevati različice zakonodaje odreditvene države članice, ki bi se razlikovala od različice, ki se uporablja za dejanja, ki so bila podlaga za zadevo, v okviru katere je bil izdan evropski nalog za prijetje.
- 34 Na drugem mestu je ta razlaga člena 2(2) Okvirnega sklepa 2002/584 potrjena s ciljem tega okvirnega sklepa.
- 35 Kot namreč izhaja iz uvodne izjave 5 navedenega okvirnega sklepa, je njegov namen, da se z uvedbo novega, poenostavljenega in učinkovitejšega sistema predaje oseb, ki so obsojene ali osumljene kršitve kazenskega prava, olajša in pospeši pravosodno sodelovanje zaradi prispevanja k uresničitvi cilja Unije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, ob opiranju na visoko stopnjo zaupanja, ki mora obstajati med državami članicami (sodbe z dne 16. julija 2015, Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, točka 28; z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 76, in z dne 25. januarja 2017, Vilkas, C-640/15, EU:C:2017:39, točka 31).
- 36 Vendar če zakonodaja odreditvene države članice, ki jo mora odreditveni pravosodni organ navesti v skladu z obrazcem iz Priloge k Okvirnemu sklepu 2002/584 in ki jo mora izvršitveni pravosodni organ upoštevati pri preverjanju, ali je treba evropski nalog za prijetje na podlagi člena 2(2) tega okvirnega sklepa izvršiti brez ugotavljanja dvojne kaznivosti storjenega dejanja, ni tista, ki se uporablja za dejanja, ki so bila podlaga za zadevo, v okviru katere je bil ta nalog za prijetje izdan, bi imel izvršitveni pravosodni organ lahko težave pri določitvi upoštevne različice te zakonodaje, kadar je bila navedena zakonodaja med storitvijo dejanj in trenutkom, ko mora zadnjenavedeni organ odločiti o izvršitvi evropskega naloga za prijetje, spremenjena.
- 37 Zato mora izvršitveni pravosodni organ imeti možnost, da se v okviru uporabe člena 2(2) Okvirnega sklepa 2002/584 opre na podatke o predpisani kazni iz samega evropskega naloga za prijetje v skladu z obrazcem iz Priloge k temu okvirnemu sklepu. Namreč, ker je treba v skladu s členom 17(1) navedenega okvirnega sklepa evropski nalog za prijetje obravnavati in izvršiti kot nujno zadevo, mora biti preučitev zakonodaje odreditvene države članice, ki jo mora ta organ opraviti v okviru uporabe tega člena 2(2), nujno hitra in zato opravljena na podlagi podatkov, ki so na voljo v samem evropskem nalogu za prijetje. Če bi se od tega organa zahtevalo, da za izvršitev tega naloga preveri, ali se zakonodaja odreditvene države članice, ki se uporabi za zadevna dejanja, po storitvi teh dejanj ni spremenila, bi bilo to v nasprotju s ciljem Okvirnega sklepa 2002/584, kot je naveden v točki 35 te sodbe.
- 38 Drugačna razlaga bi poleg tega glede na težave, ki bi jih izvršitveni pravosodni organ lahko imel pri opredelitvi različnih morebiti upoštevnih različic te zakonodaje, povzročila negotovosti in bi bila zato v nasprotju z načelom pravne varnosti. Dalje, če bi bila izvršitev evropskega naloga za prijetje odvisna od zakonodaje, ki je veljala ob njegovi izdaji, bi to škodilo zahtevam predvidljivosti, ki izhajajo iz istega načela pravne varnosti.
- 39 Poleg tega člena 2(2) Okvirnega sklepa 2002/584 ni mogoče razlagati tako, da bi lahko odreditveni državi članici s spremembo kazni, določenih v njeni ureditvi, omogočil, da bi na področje uporabe te določbe spadale osebe, ki bi imele lahko v času nastanka dejstev, ki pomenijo kaznivo dejanje, korist od ugotavljanja dvojne kaznivosti storjenega dejanja.

- 40 Glede stališča, ki ga zagovarjata belgijska in španska vlada, da bi obveznost izvršitvenega pravosodnega organa, da za namene člena 2(2) Okvirnega sklepa 2002/584 upošteva različico zakonodaje odreditvene države članice, ki je veljala ob izdaji evropskega naloga za prijetje, v obravnavanem primeru prispevala k cilju olajšanja predaje zadevne osebe, ker se glede na to različico pogoj ugotavljanja dvojne kaznivosti storjenega dejanja ne bi več uporabljal, je treba poudariti, da razlaga te določbe, ki jo je treba sprejeti, ne more biti odvisna od posebnih dejanskih okoliščin posameznega primera.
- 41 Nazadnje je treba opozoriti, da je na področju, ki ga ureja Okvirni sklep 2002/584, načelo medsebojnega priznavanja, ki je, kot je razvidno zlasti iz uvodne izjave 6 tega okvirnega sklepa, „temeljni kamen“ pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, uporabljeno v členu 1(2) tega okvirnega sklepa, v skladu s katerim so države članice načeloma zavezane k izvršitvi evropskega naloga za prijetje. Iz tega izhaja, da lahko izvršitveni pravosodni organ izvršitev takega naloga zavrne samo v taksativno naštetih primerih obvezne neizvršitve, določenih v členu 3 Okvirnega sklepa 2002/584, ali v taksativno naštetih primerih fakultativne neizvršitve, določenih v členih 4 in 4a tega okvirnega sklepa. Poleg tega je mogoče za izvršitev evropskega naloga za prijetje postaviti samo pogoje, ki so izčrpno navedeni v členu 5 navedenega okvirnega sklepa (glej v tem smislu sodbo z dne 12. decembra 2019, Openbaar Ministerie (Državni tožilec v Bruslju), C-627/19 PPU, EU:C:2019:1079, točki 23 in 24 ter navedena sodna praksa).
- 42 Zato to, da zadevno kaznivo dejanje ne more biti razlog za predajo brez ugotavljanja dvojne kaznivosti storjenega dejanja na podlagi člena 2(2) Okvirnega sklepa 2002/584, še ne pomeni, da je treba izvršitev evropskega naloga za prijetje zavrniti. Izvršitveni pravosodni organ mora namreč merilo dvojne kaznivosti storjenega dejanja iz člena 2(4) tega okvirnega sklepa preučiti glede na to kaznivo dejanje.
- 43 Glede na vse zgoraj navedeno je treba na postavljeni vprašanji za predhodno odločanje odgovoriti, da je treba člen 2(2) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da mora izvršitveni pravosodni organ pri preverjanju, ali se kaznivo dejanje, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, v odreditveni državi članici sankcionira z najvišjo predpisano zaporno kaznijo ali varnostnim ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, v višini najmanj treh let, kot je opredeljeno v pravu odreditvene države članice, upoštevati zakonodajo odreditvene države članice v različici, ki se uporablja za dejanja, ki so bila podlaga za zadevo, v okviru katere je bil izdan evropski nalog za prijetje.

Stroški

- 44 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

Člen 2(2) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami je treba razlagati tako, da mora izvršitveni pravosodni organ pri preverjanju, ali se kaznivo dejanje, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, v odreditveni državi članici kaznuje z najvišjo predpisano zaporno kaznijo ali varnostnim ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, v višini najmanj treh let, kot je opredeljeno v pravu odreditvene države članice, upoštevati zakonodajo odreditvene države članice v različici, ki se uporablja za dejanja, ki so bila podlaga za zadevo, v okviru katere je bil izdan evropski nalog za prijetje.

Podpisi